

viser den paagældendes Opfindsomhed og Tænkeevne, og i det hele taget stiller en lille Fordring til hans filosofiske Udvikling. Den anden er en bunden Opgave, hvor han kunde vise, at han er nogenlunde sikker paa sit Stof; naar han saa har behandlet disse to Stile, har han aflagt en virkelig Prøve paa, hvorledes han kan behandle dansk Sprog, der skal kun anføres en Grund til, at der kun skal være een Stil, at man vil indskrænke Eksamensfordringerne. Det er en ren Misforstaaelse. Naar de lærde Skolers Elever ere oppe til Eksamen, saa er den danske Stil en rigtig interessant Opgave, og at skrive en dansk Stil er ikke noget, som tager paa deres Kræfter; men den ene Stil vil give et langt ringere Billede af, hvad de paagældende kunne, end de to. Jeg kan huske, at der engang blev givet en Stil, der omtrent lød paa, at man skulde udvikle Fordelene for en Hær ved at have værnepligtige Soldater i Stedet for hvervede Soldater. Nu gad jeg nok vide, hvor meget den lærde Skoles Elever have haft Anledning til at beskæftige sig med Hærvæsen, det bliver vist yderst magre og daarlige Opgaver; naar de kun havde denne ene Stil at besvare, som jeg mener var ret uheldig givet, vilde det selvfølgelig blive et grumme tarveligt Resultat. Samtidig med denne, var der, kan jeg huske, som bunden Stil givet: en Karakteristik af Kristian den 2den. Den, som nu skrev begge disse Opgaver, kunde dog faa Lejlighed til at vise, hvorledes han kunde behandle det danske Sprog. Havde han derimod kun den første, vilde man risikere, at der intet kom ud deraf. Jeg erkender, at der ikke er videre Grund til at opholde sig ved denne lille Enkelthed i Lovforslaget, men jeg har gjort det, fordi det er mig ganske uforstaaeligt, at man vil gaa bort fra noget, som jeg har fundet saa hensigtsmæssigt, og gaa over til det modsatte.

Resultatet af mine faa Bemærkninger er altsaa, at jeg ikke i alt Fald for Tiden kan slutte mig til den Anskuelse, som blev udtalt af de ærede Talere, at man skulde indskrænke sig til et Forsøg, hvis man overhovedet vil gøre noget, og endelig, at jeg mener, at hvis man vil gøre noget, skulde man ikke tro, at man derved lavede en Skole af en helt anden Karakter; man skulde sætte en grundig Undervisning i Oltidskundskab i Stedet for den græske Sprogundervisning og saa i øvrigt tage det lidt med, som man kunde, men blot ikke

tro, at det var en stor Reform, man her indførte.

Bojsen: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Formanden: For en kort Bemærkning har det ærede Medlem Ordet.

Bojsen: I Anledning af en Ytring fra den ærede sidste Taler, det ærede 2det Medlem for 5te Kreds, vil jeg angaaende Sværheden af en Eksamensprøve og særlig den i latinsk Stil sige, at naar man henlægger denne til Afgangseksamen, saaledes som dette Lovforslag altsaa gør, er jeg ikke i Tvivl om, at denne Stil vil tiltage i Sværhed. Jeg ser ganske vist, at Undervisningsministeren har sagt eller ment, at den skulde ikke være sværere, end den nu er ved 4de Klasse. Men jeg tror, at alle Eksamensopgaver rette sig efter, hvor dygtige Eleverne ere. Der er noget der af det samme, som der er i det, at Prisen retter sig efter Tilbud og Efterspørgsel. Saa snart Eksaminanderne vise, at de kunne præstere noget mere, skulle Faglærerne nok sørge for, at Prøven bliver gjort strengere. Saa jeg tror, det vil komme af sig selv, at vi faa en lige saa streng latinsk Prøve, som vi havde i Fortiden, og saa have vi slet ikke vundet noget i den Retning. Vi gaa altsaa der fuldstændig tilbage til det gamle Standpunkt.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Det er jo en bekendt Sag, at naar der bliver Tale om Skoleanliggender, og særlig naar der bliver Tale om Anliggender, som angaa den lærde Skole, saa kommer det gamle Ord til at gælde: Saa mange Mennesker der er, saa mange Sind er der. Det har jo ogsaa givet sig Udtryk her ved denne Forhandling, og jeg er jo nødt til at sige, at jeg ikke kan rose mig af at have fundet en meget stærk Tilslutning. Desmere glæder det mig, at jeg har fundet Tilslutning fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Holch), fordi jeg efter mit Kendskab til ham ved, med hvilken Omhu og Iver han har deltaget i sine Sønners Undervisning i Skolen og derved erhvervet det Kendskab til Skolen og dens Forhold, som jeg mener, der særlig maa lægges Vægt paa, det Kendskab, man faar som Fader, naar man selv arbejder med sine Børn, medens de gennemgaa Skolen. Jeg er ganske